

gifter paa Landbrugsministeriets Budget for 1925—26 er anslaaet til godt 12 Mill. Kr. Men alene paa en enkelt Post, f. Eks. Boligbyggeri har man i Form af Garanti ydet Storkøbenhavn et Beløb, der langt overgaaer det Beløb, som stilles til Landbrugsministeriets Raadighed for hele det danske Landbrug. Men jeg har ikke hørt noget om, at denne Garanti skal formindskes, tværtimod har jeg hørt lidt om, at man ønsker den forhøjet, og man faar den vel desværre ogsaa forhøjet.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte endvidere, at Toldbeskyttelse for Industri og Tilskud til Landbrugsformaal virkede ligedan for Skatteyderne. Maa jeg først sige til den højtærede Landbrugsminister, at Industrien faar jo ikke blot Beskyttelse, men tillige som andre Erhverv direkte Støtte til forskellige Formaale. Desuden faar den Begunstigelser ved Indkøb. Men mærkværdigvis talte den højtærede Minister ikke om, at Industrien bør skæres ned; ikke et eneste Ord derom har jeg kunnet finde i hans Tale. Atter her ser vi denne mærkværdige Egenskab hos den højtærede Minister. Læg vel Mærke til, at det er en Landbrugsminister, der taler om, at han arbejder paa at faa Landbruget klippet, medens Industrien skal beholde Pelsen urørt. Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem Hr. Drachmann havde fremsat saadanne Anskuelse. Han er jo ikke Landbrugsminister, men Industriens haandgagne Mand.

Jeg finder, at det er liden Betyggelse for Landbruget at have en Landbrugsminister med saadanne Meninger. Men den højtærede Landbrugsminister er jo Medlem af et Ministerium, som har socialdemokratiske Anskuelse, og disse Anskuelse virker naturligvis stadig væk smittende paa ham; slet Paavirkning er jo ikke altid saa let at unddrage sig, og det maa formodentlig være Forklaringen paa det besynderlige landbrugsministerielle Standpunkt, vi for Tiden er Vidne til. Kan den højtærede Landbrugsminister foranledige, at Industrien giver Afkald paa sin Beskyttelse, Afkald paa de Tilskud, den faar, og Afkald paa de Begunstigelser, den faar ved Vareindkøb, er jeg fuldkommen overbevist om, at Landbruget gladeligt giver Afkald paa den Støtte, det faar af den fælles Kasse.

Adskillige ærede Medlemmer har ret stærkt taget Afstand fra den meget vidtgaaende Anmærkning, der er knyttet til Finanslovsforslaget, og jeg kan ganske slutte mig dertil. Jeg kan gøre det saa meget lettere, som det netop er min Opfattelse, at

Administrationen i den sidste halve Snes Aar har faaet en alt for stor Indflydelse. Det er, synes jeg, navnlig under Krigen gaaet i Retning af, at det er Administrationen, der gennem sine Fortolkninger bestemmer, hvad der skal være Lov her i Landet, og den ulyksalige Valglov, vi har faaet, bærer vel en Del af Skylden for den senere Udvikling. Den begunstiger Opretholdelsen af en stærk Partideling, og det fører igen med sig, at de Love, der slipper gennem Rigsdagen, er affattet i saa vage og ubestemte Udtryk, at det næsten er muligt for hvert enkelt Parti at lægge den Opfattelse ind i dem, som det nu ønsker at lægge ind deri. Desværre er det næsten saaledes, navnlig for de sociale Loves Vedkommende, at naar man køber en Lov, kan man ikke i denne Lov læse sig til, hvad der for Øjeblikket er Lov her i Landet, men man skal i mange Tilfælde have fat i et eller flere Cirkulærer, som er udstedt af Administrationen, og det er først, naar man har gennempløjet baade Lov og Cirkulærer, at man kan begynde at skønne en lille Smule over, hvad der i Virkeligheden for Tiden er Lov paa dette Omraade. Dette Forhold anser jeg for at være meget uheldigt. Administrationen faar derigennem en alt for stor Myndighed. Det vilde, synes jeg, være i høj Grad ønskeligt, om Rigsdagen vedtog Lovene i en saa klart affattet Form, at de administrative Myndigheder kunde blive fri for de mange Fortolkninger og for Udsendelsen af de mange Cirkulærer.

Jeg kan ligesom flere ærede Medlemmer ikke tilbageholde en Beklagelse af, at den højtærede Undervisningsminister har fundet det rigtigt at nedskære Tilskuddet til de private Skoler. Jeg tror, at man vilde være gaaet en rigtigere Vej, hvis dette Tilskud var blevet forhøjet. Det ser, synes jeg, underligt ud, at den højtærede Undervisningsminister ikke kan afse 70 000 Kr. til de private Skoler, men derimod nok kan afse $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til det kongelige Teater. Hvis det skal være en Pegepind i Retning af, hvilken Udviklingslinie den højtærede Undervisningsminister agter at følge, synes jeg ikke, der er nogen Grund til at glæde sig over, at vi har faaet en kvindelig Undervisningsminister, for saa kunde saamænd et Mandfolk have gjort det akkurat lige saa godt. Den højtærede Finansminister beklagede sig i sin Finanslovstale over, at adskillige Medlemmer ønskede Udgifterne sat op. Jeg ønsker og henstiller, at dette Teatertilskud sættes ned til Nul.

Dette Teatertilskud kan meget vel skæres ned, uden at den almindelige Be-